CU O NOUĂ ECHIPĂ, GIMNASTICA NOASTRĂ FEMININĂ ASPIRĂ ÎNDREPTĂȚIT LA PODIUMUL OLIMPIC '84

CAMPIONATELE MONDIALE DE LA BUDAPESTA, O ETAPĂ PE DRUMUL DEPLINEI REAFIRMĂRI

La conferința de presă organizată după încheierea concursului echipelor feminine din cadrul celei de-a 22-a ediții a „mondialelor" de gimnastică, răspunzînd unei întrebări, antrenorul coordonator al reprezentativei României, Adrian Goreac, își exprima deplinul său optimism cu privire la șansele gimnastelor românce de a-și apăra la Los Angeles poziția frumoasă cucerită la Budapesta. Mai mult chiar, tehnicianul român declara că va încerca la viitoarele Jocuri Olimpice să modifice actualele ierarhii internaționale, lăsînd să se înțeleagă că gimnastele românce vor aspira la prima treaptă a podiumului olimpic. Acest punct de vedere se bazează, pe de o parte, pe cele 8 medalii cucerite la Budapesta, în toate probele concursului feminin, pe evoluția de ansamblu bună a echipei României, care s-a aflat mereu printre fruntașe.

Ecaterina Szabo și prețiosul ei trofeu pentru medalia de aur de la sol

Lavinia Agache — „bronz" la bîrnă

Așadar, tehnicienii noștri, tinerii antrenori **Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Belu**, cei care acum aproape doi ani au primit misiunea de mare răspundere de a pregăti lotul reprezentativ de gimnastică feminină **socotesc rezultatul de la Budapesta ca O ETAPĂ pe drumul deplinei reafirmări a echipei feminine de gimnastică a României în marea arenă internațională.** Este și motivul pentru care vom încerca, în rîndurile ce urmează, să ne referim la evoluțiile gimnastelor noastre la recentele campionate mondiale și să încercăm să intuim perspectivele care se conturează pentru examenul și mai greu de anul viitor, de la Los Angeles.

O concluzie care se impune de la sine ni se pare a fi aceea că recentul mare concurs de la Budapesta a arătat că, la ora aceasta, **colectivul tehnic al lotului feminin**, în ciuda unor indisponibilități survenite în perioada de pregătire sau a lipsei de formă manifestată de unele gimnaste în preajma startului „mondialelor", **a reușit să alcătuiască o echipă de valoare internațională, competitivă la nivel de vîrf, astfel că gimnastele românce s-au aflat în permanență, atît în concursul cu exercițiii impuse cît și în cel cu liber alese, în prim-planul întrecerii** și nu exagerăm cu nimic dacă vom afirma că **echipa României a avut posibilitatea reală de a cuceri primul loc.** Nu atît diferența de 1,35 puncte care o desparte de cîștigătoarea concursului, echipa U.R.S.S., ne face să afirmăm aceasta, cît — mai ales — **maniera convingătoare în care au evoluat cele șase gimnaste românce prezente în concurs la Budapesta. Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Mihaela Stănuleț, Mirela Barbălată și Simona Renciu s-au prezentat bine pregătite pentru acest dificil examen, fără îndoială cel mai greu din întreaga lor activitate sportivă, au avut tăria să ignore cota ridicată a arbitrajului din grupele care au evoluat înaintea lor, și-au prezentat exercițiile cu dezinvoltură și siguranță, arătînd în permanență că sînt pe deplin stăpîne pe posibilitățile lor.** Nu vom relua acum punctarile pe fiecare gimnastă și aparat în parte, dar vom sublinia că în multe probe echipa țării noastre s-a situat în frunte. că unele dintre exercițiile gimnastelor românce au fost apreciate drept **cele mai grele și mai tehnice din întreg concursul.** Să menționăm, de pildă, solul liber ales al Ecaterinei Szabo : **pe prima linie acrobatică rondă-flik Tsukahara-echer, pe rînd de a doua linie rondă-flik, salt 540 de grade, rondă-flik, salt 540 de grade, salt înainte, iar în final o nouă linie acrobatică de maximă dificultate, rondă-flik, Tsukahara-grupat. Toate acestea executate cu o fantastică usurință, cu o impresionantă exactitate și precizie, fapt ce a determinat,** încă înainte de desfășurarea finalei la sol, **pe mulți dintre specialiști și ziariști să declare că învingătoarea în această probă nu poate fi alta decît gimnasta română Ecaterina Szabo.** Într-adevăr, după cele două note de 10 obținute în concursul pe echipe și în întrecerea primelor 36 pentru individual compus. Cali a primit din nou 10 și în finală, încheind spectaculos prezenta sa la cea de a 22-a ediție a campionatelor mondiale.

Echipa „de argint" a României : **Mirela Barbălată Mihaela Stănuleț, Camelia Renciu, Lavinia Agache și Laura Cutina** (de la stînga la dreapta).

S-a afirmat în țara noastră că Ecaterina Szabo ar fi putut deveni cu ușurință și campioană mondială absolută. Ar fi fost pe deplin posibil, dacă nu ar fi avut nenorocul de a bîrnă. În concursul pe echipe ea a ratat ieșirea la acest aparat, iar apoi, cînd se afla foarte aproape de o mare performanță la individual compus, Ecaterina Szabo a avut o evidentă oprire și ezitare, **astfel că a pierdut cel puțin trei zecimi de punct. Dacă vom mai adăuga la aceștea și rărarea Laviniei Agache, la bîrnă ca și unele lesiri din spațiul de concurs la sol ale Laurei Cutina** sau Mihaelei Stănuleț, **vom avea tabloul unor prețioase zecimi de punct pierdute pe parcursul întrecerii, care ar fi putut schimba mult poziția finale ocupate de gimnastele noastre.** ca și de echipă. **Aceste aspecte ridică problema de mare actualitate a pregătirii desăvîrșite pe care trebuie să o dețină astăzi echipa sau gimnasta care aspiră la pozițiile fruntașe. Exercițiile trebuie astfel alcătuite, încît să corespundă cît mai bine calităților individuale ale sportivelor, iar în concursul propriu-zis, gimnastele trebuie să fie capabile să execute la cel mai înalt nivel, fără nici o ezitare, programul, căci numai astfel va putea fi sigură de o notare superioară.** O ezitare cît de mică atrage după sine depunctarea și nu de puține ori se întîmplă ca brigăzile de arbitre să folosească o mică nereușită pentru a penaliza gimnasta cu multe zecimi de punct.

Mihaela Stănuleț într-o frumoasă săritură la bîrnă

Concursul de gimnastică de la Los Angeles va fi, după părerea noastră, mai greu decît Campionatele mondiale de la Budapesta. Avizate de forța reală a echipei României, celelalte formații candidate la podium vor lua, siguranță, cele mai serioase măsuri pentru a contracara sansele gimnastelor românce. Nu-i mai puțin adevărat că echipa gazdă va fi mult mai puternică decît cea aliniată la campionatele mondiale, deoarece se știe bine că gimnastele care au dominat cel concursul preolimpic — Diane Durham și Mary Lou Retton — nu au evoluat la Budapesta. Apoi, să nu uităm că prezenta a numai 12 echipe în concurs va face ca întrecerea să fie mult mai echilibrată, arbitrajul din nou foarte aridicat.

Credem însă în posibilitățile gimnastelor noastre. Cele 6 concurente de la Budapesta au dovedit că pot înfrunta cu succes cele mai mari valori ale gimnasticii internaționale. În decurs de un an echipa noastră va cîștiga cu siguranță în posibilitățile sale de exprimare competițională, poate că noi fete talentate vor fi incluse în sextetul de bază. Toate acestea ne fac să sperăm că gimnastica feminină românească va înscrie la Los Angeles noi și prestigioase pagini în istoria sportului nostru.

La cîrma lotului feminin — un colectiv tînăr, competent

Se vorbește adesea despre tinerețea echipei reprezentative feminine a țării noastre și se acceptă că acest atu constituie un avantaj. Printr-o plăcută coincidență, **grupul de tehnicieni care a primit, cu aproape doi ani în urmă, responsabilitatea pregătirii gimnastelor noastre fruntașe, a acelora care ne-au reprezentat recent la Campionatele mondiale de la Budapesta și care, cu siguranță, vor alcătui și nucleul de bază al viitoarei noastre echipe olimpice, este și el foarte tînăr.** Dar, să-i reamintim pe cei trei antrenori ai lotului feminin de gimnastică: **Adrian Goreac, coordonator, Maria Florescu-Cosma și Octavian Belu.** Dintre aceștia trei, doar Octavian Belu a mai lucrat cu gimnastele din lot, în perioada aprilie-noiembrie 1981.

Fără îndoială, ei sînt cu toții antrenori capabili, competenți, maturi, care au probat capacitatea profesională și aptitudinile de pedagogi la cluburile sau unitățile de performanță la care au activat înainte de a fi selecționați pentru lotul reprezentativ.

Să amintim, de pildă, că **Adrian Goreac** provine de la **C.S.Ș. Sibiu**, unitate de performanță care, în ultimii ani, a dat în mod constant gimnaste de valoare lotului feminin al țării. Împreună cu **Ana Crihan**, Adrian Goreac le-a îndrumat spre marea performanță pe **Mihaela Stănuleț**, surorile gemene **Camelia și Simona Renciu**, pe **Dorina Ungureanu** sau **Magdalena Ranca**, cu toate componente în lotului lărgit pentru „mondiale" și viitoarele Jocuri Olimpice. Anul trecut, la Constanța, gimnastele de la C.S.Ș. Sibiu au cucerit pentru prima oară titlul de campioană pe echipe la categoria maestre. Adrian Goreac a absolvit cursurile I.E.F.S. în anul 1974 și este în vîrstă de 33 de ani.

O impresionantă carte de vizită deține **Maria Florescu-Cosma**. La Liceul de gimnastică din Onești, unde și-a început activitatea profesională de antrenoare după absolvirea I.E.F.S.-ului, în 1974, Maria Florescu-Cosma a găsit un cadru excelent de lucru, a avut posibilitatea să-și materializeze la cel mai înalt nivel calitățile de antrenoare de gimnastică. Între sportivele cu care și-a început practic activitatea cu un deceniu în urmă s-au aflat **Lavinia Agache, Cristina Grigoraș, Mirela Barbălată, Mihaela Riciu,** cărora li s-a alăturat ulterior și **Ecaterina Szabo.** După cum se știe, toate aceste gimnaste sînt azi componente ale unor loturi reprezentative ale țării, performere autentice în competiții de cea mai mare anvergură. Se menționăm că în perioada de la Onești, Maria Florescu-Cosma a lucrat împreună cu antrenorul **Mihai Agoșton.**

După absolvirea cursurilor Institutului de Educație Fizică și Sport din București, în 1974, **Octavian Belu** a lucrat mai întîi ca profesor de educație fizică la Liceul agro-industrial din Valea Călugărească, județul Prahova, iar din 1977 a trecut la Clubul sportiv Petrolul, desfășurîndu-și activitatea la secția de gimnastică. Împreună cu antrenoarea **Atanasia Albu,** în aprilie 1981 primește responsabilitatea lotului reprezentativ, conducînd gimnastele românce la Campionatele europene de la Madrid, din mai 1981 și la Campionatele mondiale de la Moscova, din noiembrie 1981.

Deci, trei dintre absolvenții promoției 1974 a I.E.F.S. cu specializarea gimnastică — Adrian Goreac, Maria Florescu-Cosma și Octavian Belu — se află azi la cîrma echipei reprezentative feminine a țării, contribuind, cu entuziasmul și priceperea lor, la cucerirea de noi lauri pentru gimnastica noastră feminină.

Șase românce — în elita gimnasticii mondiale

Splendida performanță realizată la Budapesta de echipa reprezentativă feminină a țării noastre confirmă, o dată în plus, valoarea ridicată a școlii românești de gimnastică, capabilă să lanseze mereu pe orbita internațională valori autentice, de ridicat nivel tehnic, competitive în întrecerile de vîrf. Ni se pare interesant să subliniem că **echipa noastră reprezentativă a fost una dintre cele mai tinere din competiție, Lavinia Agache,** veterana formației avînd 17 ani, **Ecaterina Szabo, Mihaela Stănuleț, Mirela Barbălată și Camelia Renciu** — 16, iar **Laura Cutina,** revelația sezonului competițional intern de toamnă — 15 ani, deci la limita minimă permisă de regulament.

În ce privește „cărțile de vizită" ale fetelor noastre, să subliniem că echipa României a avut în rîndurile sale campioane europene de senioare **(Ecaterina Szabo și Lavinia Agache),** medaliate în campionatele europene de senioare din acest an **(Mihaela Stănuleț),** ca și sportive debutante **(Laura Cutina)** sau fără să aibă în palmares performanțe de răsunet **(Camelia Renciu, Mirela Barbălată).** La Budapesta **toate aceste fete au luptat exemplar, cu totală dăruire pentru culorile** țării, **și-au apărat cu îndrîjire sansele,** cîștigînd cu claritate „argintul" pe echipe, „aur" la sol, „bronz" la individual compus și alte 5 medalii la sărituri, paralele și bîrnă.

Iată scurte portrete ale componentelor echipei noastre :

ECATERINA SZABO (născută la **22 ianuarie 1967,** în comuna Zagon, județul Covasna). Începe gimnastica în 1973, la Onești, cu **Maria Florescu-Cosma** și **Mihai Agoșton ;** după ce a cîștigat de două ori consecutiv titlul de campioană europeană absolută de junioare (Lyon — 1980 și Ankara — 1982) ; în 1983 a debutat la campionatele europene de senioare, cucerind locul I la paralele și sol, locul II la sărituri, locul III la individual compus ; în 1982 și 1983 a cîștigat campionatele internaționale ale țării noastre. La C.M. de la Budapesta : medalie de aur la sol, „argint" la sărituri, paralele și cu echipa, „bronz" la individual compus.

LAVINIA AGACHE (născută la 11 februarie 1966, în comuna Căiuți, județul Bacău). Practică gimnastica din anul 1972, avîndu-i ca primi dascăli pe **Maria Florescu-Cosma** și **Mihai Agoșton,** la Onești. În anii 1981, 1982 și 1983 cucerește titlul de campioană absolută a României, după ce la primul concurs internațional, în 1980, obținuse locul III la individual compus la C.E. de junioare de la Lyon ; în 1981, la campionatele mondiale de la Moscova — locul 7 la individual compus, iar în 1982, la „Cupa mondialã" de la Zagreb — locul III la individual compus și II la sol ; în 1983 — vicecampioană europeană absolută, locul I la bîrnă, locul II la paralele, locul II la sărituri. La C.M. de la Budapesta : medalii de argint la sărituri, paralele și cu echipa, „bronz" la bîrnă.

MIHAELA STĂNULEȚ (născută la 6 iulie 1967, la Sibiu). Debutează în gimnastică în 1973, la Sibiu, cu antrenorii **Adrian Goreac** și **Ana Crihan ;** în 1982 este campioană a țării cu echipa sa de club, C.S.Ș. Sibiu, an în care cucerește și titlul de campioană balcanică absolută ; în acest an, la campionatele europene de la Göteborg, se clasează pe locul 3 la bîrnă și se clasează a 12-a la individual compus. La C.M. de la Budapesta — medalie de argint cu echipa.

MIRELA BARBĂLATĂ (născută la 23 octombrie 1967 la Dărmănești, județul Bacău) practică gimnastica de la vîrsta de 6 ani, primii ei antrenori fiind **Maria Florescu-Cosma și Mihai Agoșton,** la Liceul de gimnastică din Onești. Cea mai bună performanță pînă la Campionatele mondiale de la Budapesta a fost, fără îndoială, medalia de aur cucerită la sărituri la ediția de anul trecut a „Cupei Prietenia" de la Ulan Bator și medalia de argint la sol la aceeași competiție. La „mondialele" de la Budapesta — medalie de argint cu echipa României.

LAURA CUTINA (născută la 13 iulie 1968 la București) debutează în gimnastică la vîrsta de 6 ani, la Dinamo București cu antrenorii **Emilia Liță și Florin Ștefănescu.** În acest an — locul 3 la individual compus în campionatul național și al „Daciadei". Medalie de argint cu echipa la C.M. de la Budapesta.

CAMELIA RENCIU (născută la 20 decembrie 1967 la Sibiu) face gimnastică de la vîrsta de 6 ani, avîndu-i ca primi dascăli pe **Adrian Goreac** și **Ana Crihan.** La Budapesta — primul ei mare succes — medalie de argint cu echipa.

Mezina echipei, **Laura Cutina,** în plin efort la paralele

18 note maxime în concursul feminin !

Deși Nadia Comăneci a primit nu mai puțin de 7 note maxime la Jocurile Olimpice de la Montreal, mărturie a talentului ei excepțional și a evoluției entuziasmante din cadrul minunatelor seri canadiene, **nota 10 și-a făcut loc cu destulă dificultate pe agenda campionatelor mondiale.** O simplă trecere în revistă a ultimelor ediții ale întrecerii supreme a gimnasticii este concludentă în această privință : la Strassbourg în 1978, de exemplu, nu s-a acordat nici o notă de 10, ca și în 1979, la Fort Worth. În 1981, la ediția a 21-a a „mondialelor", de la Moscova, numai două sportive și numai două note maxime : Olga Bicerova — pe sol — care avea să devină campioană mondială absolută — a primit nota maximă la sărituri, în concursul primelor 36 pentru individual compus, în timp ce Maxi Gnauck a fost notată cu 10 la paralele.

Tabloul notelor de 10 la recentele campionate mondiale este, în bună parte, de-acum cunoscut iubitorilor gimnasticii. Să-l recapitulăm, totuși și să menționăm că în capul jocului că la **Sportcsarnok din Budapesta s-au acordat nu mai puțin de 18 note de 10 ! Campioana mondială la sol, Ecaterina Szabo, se situează pe primul loc la totalul notelor maxime obținute (exercițiile ei primind de 5 ori nota 10.** Echipa României a avut 7 astfel de gimnastelor sovietice și 3 obținute de R.D. Germană. În afara Ecaterinei Szabo, din echipa noastră au mai primit nota 10, **Lavinia Agache și Mirela Barbălată ; Natalia Iurcenko** are 4 asemenea aprecieri, Mostepanova 3, Bicerova 1, iar **Maxi Gnauck,** din echipa R.D. Germane, are trei de 10, numai la paralele.

Tabloul indolală, întrebarea care se poate ridica este una singură : ce reflectă aceste note maxime ? După opinia noastră nota meritată, abundența notelor de 10 — care se acordă acum cu foarte mare ușurință și în concursurile masculine — reflectă progresul real înregistrat în gimnastica feminină, răsplătește eforturile sportivelor de a introduce în exercițiile lor elemente originale, de mare risc, compoziții noi, deosebit de spectaculoase executate cu maximum de siguranță și precizie. Din păcate tendința arbitrilor spre punctaje ridicate nu este întotdeauna justificată de exercițiile ca atare și este, mai degrabă, rezultatul unor înțelegeri prealabile, care pot însă dena-

PATRU CLASAMENTE ȘI SEMNIFICAȚIILE LOR...

STRASBOURG, 1978

ECHIPE

U.R.S.S.	388,75 p
ROMÂNIA	**384,25 p**
R.D. GERMANĂ	382,25 p

INDIVIDUAL COMPUS

Elena Muhina	78,725 p
Nelli Kim	78,575 p
Natalia Șaposnikova	77,875 p

FINALE PE APARATE

sărituri:	Nelli Kim	19,625 p
	Nadia Comăneci	**19,600 p**
	Steffi Kraker	19,550 p
paralele:	Marcia Fredelck	19,800 p
	Elena Muhina	19,725 p
	Emilia Eberle	**19,625 p**
bîrnă:	**NADIA COMĂNECI**	**19,625 p**
	Elena Muhina	19,600 p
	Emilia Eberle	**19,575 p**
sol:	Nelli Kim	19,775 p
	Elena Muhina	19,775 p
	Emilia Eberle și Kathy Johnson	**19,525 p**

FORT WORTH, 1979

ECHIPE

ROMÂNIA	**389,550 p**
U.R.S.S.	388,925 p
R.D. GERMANĂ	388,075 p

INDIVIDUAL COMPUS

Nelli Kim	78,650 p
Maxi Gnauck	78,375 p
Melita Ruhn	**78,325 p**

FINALE PE APARATE

sărituri:	**DUMITRIȚA TURNER**	**19,775 p**
	Stela Zaharova	19,700 p
	Steffi Kraker și Nelli Kim	19,675 p
paralele:	Ma Yanhong și Maxi Gnauck	19,825 p
	Emilia Eberle	**19,750 p**
bîrnă:	Vera Cerna	19,800 p
	Nelli Kim	19,625 p
	Regina Grabolle	19,575 p
sol:	**EMILIA EBERLE**	**19,800 p**
	Nelli Kim	19,775 p
	Melita Ruhn	**19,725 p**

MOSCOVA, 1981

ECHIPE

U.R.S.S.	389,30 p
R.P. CHINEZĂ	384,60 p
R.D. GERMANĂ	382,10 p

INDIVIDUAL COMPUS

Olga Bicerova	78,400 p
Maria Filatova	78,075 p
Elena Davidova	77,975 p

FINALE PE APARATE

sărituri:	Maxi Gnauck	19,675 p
	Stela Zaharova	19,500 p
	Steffi Kraker	19,475 p
paralele:	Maxi Gnauck	19,900
	Ma Yanhong	19,800
	Elena Davidova și Julianne McNamara	19,700 p
bîrnă:	Maxi Gnauck	19,525 p
	Chen Yunlan	19,275 p
	Trace Talovera	19,250 p
sol:	Natalia Ilienko	19,850 p
	Elena Davidova	19,775 p
	Zoia Grancearova	19,675 p

BUDAPESTA, 1983

ECHIPE

U.R.S.S.	393,45 p
ROMÂNIA	**392,10 p**
R.D. GERMANĂ	389,25 p

INDIVIDUAL COMPUS

Natalia Iurcenko	79,350 p
Olga Mostepanova	79,000 p
Ecaterina Szabo	**78,975 p**

FINALE PE APARATE

sărituri :	Boriana Stoianova	19,825 p
	Lavinia Agache și Ecaterina Szabo	**19,800 p**
paralele:	Maxi Gnauck	19,225 p
	Lavinia Agache și Ecaterina Szabo	**19,800 p**
bîrnă:	Olga Mostepanova	19,775 p
	Hana Ricna	19,750 p
	Lavinia Agache	**19,675 p**
sol :	**ECATERINA SZABO**	**19,975 p**
	Olga Mostepanova	19,900 p
	Boriana Stoianova	19,850 p

Vă oferim spre lectură „fișele tehnice" ale „podiumurilor" ultimelor patru ediții ale campionatelor mondiale de gimnastică. Începînd cu competiția de la Strasbourg, din 1978, prima la care gimnastica feminină românească a avut reprezentante pe podiumul de premiere. Ce anume aprecieri s-ar putea face pe marginea rezultatelor ?

O primă și plăcută constatare este aceea că, cu excepția ediției de la Moscova, din 1981, gimnastele **românce s-au aflat în permanență printre medaliate — Nadia Comăneci,** echipa **României** și **Emilia Eberle** la Strasbourg. **Dumitrița Turner, Emilia Eberle, Melita Ruhn** și echipa **României** la Fort Worth. **Ecaterina Szabo, Lavinia Agache** și echipa **reprezentativă a țării noastre** la Budapesta. În 1978 și 1979 s-au obținut de fiecare dată cîte șase medalii. După insuccesul de la Moscova, din 1981, **săptămîna trecută, la Budapesta, a fost depășit numărul cel mai mare de medalii obținute la o singură ediție a campionatelor mondiale, fetele noastre cucerind la „Sportcsarnok" 8 medalii (dintre care una de aur, cinci de argint și două de bronz), din totalul de 18 care s-au atribuit !** Uniunea Sovietică a realizat un total de 5 medalii, R. D. Germană și Bulgaria cîte două, iar Cehoslovacia 1.

Echipa României a înregistrat un evident salt calitativ și pe alte planuri, reducînd constant diferența față de prima clasată, formația U.R.S.S. Dacă în 1978, de pildă, gimnastele sovietice cîștigau cu un avans de 4,50 puncte, la Budapesta această diferență s-a redus la numai 1,35 puncte, după ce la Fort Worth victoria era revendicată de echipa României cu o diferență de 0,625 p. Deci, de fiecare dată o luptă strînsă pentru prima treaptă a podiumului între echipele Uniunii Sovietice și României, selectionata R. D. Germane fiind nevoită să se mulțumească cu medalia de bronz.

Se mai poate constata, între altele, că în cele patru ediții de campionat la care ne referim doar 7 țări ale lumii au reușit să cucerească medalii la „mondiale" : U.R.S.S. — 28, România — 20, R.D.G. — 14, R. P. Chineză și S.U.A. — cîte 4, Bulgaria — 3, Cehoslovacia — 2. Gimnastele din Bulgaria au debutat în „arena medaliilor" la Moscova cu un „bronz" și iată că acum, la Budapesta, reușesc performanța de a obține prima lor medalie de aur și o alta de bronz.

Dar, de marginea acestor clasamente se mai pot face și alte comentarii...

Echipa masculină nu și-a indeplinit obiectivul

PENTRU A REINTRA ÎN TOPUL MONDIAL, GIMNAȘTII NOȘTRI TREBUIE SĂ MUNCEASCĂ CU CONVINGERE, CU PASIUNE

Să recapitulăm date și fapte cunoscute. Echipa masculină a României, clasată pe locul 9 la Campionatele mondiale de la Moscova din 1981, își propunea ca obiectiv pentru competiția de la Budapesta situarea pe unul din locurile 6—8, ca și calificarea în finale a unora dintre componenții formației : Emilian Nicula — la bară fixă, Valentin Pintea — la sol, Levente Molnar — la inele. După cum se știe, doar ultimul dintre aceste prolecte s-a materializat la recentele campionate mondiale, medaliatul cu bronz de la campionatele europene de la Varna, din 1983, Levente Molnar, numărîndu-se printre cei 8 finaliști de la inele, în urma celor două note de 9,90 obținute la exercițiile impus și liber ales. Dacă vom aminti și faptul că doar un singur gimnast român a-a numărat între primii 36 la individual compus, reiese cu claritate că echipa noastră masculină nu și-a atins obiectivele propuse și a trebuit să facă mari eforturi pentru a se situa între primele 12 formații în clasamentul general, spre a obține dreptul de a participa, anul viitor, la Jocurile Olimpice de la Los Angeles.

Unele semne ale comportării slabe de la campionatele mondiale au apărut și în perioada dinaintea startului de la Budapesta și au existat rezerve îndreptățite în privința capacității gimnaștilor noștri de a se situa pe locurile 6—8 ale „mondialelor". În mai multe competiții cu emiză Emilian Nicula a ratat cu regularitate exercițiul liber ales la aparatul său forte, bara fixă, atît la Campionatele europene de la Varna, cît și la Jocurile Mondiale Universitare de la Edmonton, el pierzînd ocazia de a se număra printre medaliați. Dan Odorhean, deși este un gimnast foarte talentat, manifestă capricii în pregătire, perioadele de mobilizare intensă și exemplară alternînd la el cu altele de dispariție completă din procesul de antrenament. Din păcate, acest „ciclu" s-a repetat și în preajma concursului de la Budapesta.

Nutream totuși speranța că în competiția supremă, în companiu unor echipe apropiate valoric și cu care urmau să-și dispute locuri fruntașe, gimnaștii noștri vor da dovadă de o putere de concurs exemplară, vor lupta cu toate forțele de care sînt capabili, cu toată dăruirea, pentru o clasare cît mai bună. Dar, spre regretul iubitorilor gimnasticii, nu s-a întîmplat așa.

La exercițiile compuse, băieții noștri, după un început bun la inele, care lăsa să se întrevadă o evoluție onorabilă la acest aparatele, **au redîn considerabil „motoarele", au urmat aparate — ca paralelele și sărituriile — cu medii extreme de scăzute, au apărut apoi și rătăriile, chiar și din partea unor favoriți,** astfel că la finele preludiului de exercitii impuse echipa noastră se afla, la egalitate cu Cuba, pe locurile 11—12. Dacă în concursuri anterioare Emilian Nicula rata exercițiul la bară la liber ales, tată că la Budapesta el ne-a oferit neplăcuta surpriză de a rata și la impus, ca un simplu incepător, astfel că și-a anulat complet posibilitatea de calificare în finală. Același lucru s-a întîmplat cu Valentin Pintea, tot la bară fixă, el ratînd apoi și solul, probă pe care o cîștigase la Los Angeles, în cadrul întrecerilor preolimpice. Această sutită de rătări, ca și evoluțiile modeste ale celor mai multi dintre componenții echipei noastre, atît la exercițiile impuse cît și la cele liber alese, au făcut ca **rezultatul final obținut de reprezentativa României să fie necorespunzător valorii reale a celor șase gimnaști. Formația noastră a evoluat lipsită parcă de vlagă, de ambiție, de dorința de a obține un rezultat cît mai bun, surprinzînd neplăcut tocmai maniera NECONVINGĂTOARE în care au evoluat Emilian Nicula, Valentin Pintea, Dan Odorhean, Aurelian Georgescu, Octavian Ionașiu și Levente Molnar în cele mai multe din probe, blazarea pe care ei o afișau deseori.** Echipele Ungariei, Bulgariei, R.F. Germania, Franței și Elveției, cu care gimnaștii români luptau nu de mult pentru același loc în clasament, **s-au situat pe data aceasta mult înaintea sportivilor noștri.**

Antrenorii Mircea Lisovschi, coordonatorul colectivului tehnic, Gheorghe Condovici și Vasile Coșariu au fost, se pare, **prea „înțelegători" și îngăduitori în perioada de pregătire a greului examen de la Budapesta, nu au manifestat întodeauna exigența necesară față de toți componenții lotului,** se afirmă că numărul de ore afectat pregătirii de gimnaștii noștri frunțași este încă insuficient în comparație cu marile exigențe ale performanței. Iar rezultatele s-au văzut la recentele campionate mondiale.

Ceea ce trebuie să se înțeleagă cu claritate — și nu ne îndoim că colectivul de tehnicieni e convins de acest lucru — este faptul că la **Jocurile Olimpice de anul viitor se va putea participa numai dacă echipa masculină își va schimba radical stilul și metodele de pregătire,** dacă se va reuși ca liderii ei să obțină rezultate superioare în cît mai multe concursuri internaționale

Pagini realizate de **Constantin MACOVEI**
Fotografii de **Iuliu JAKAB – Oradea.**